

LIBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Chiran, Gabriela
Martor între lumi paralele / Gabriela Chiran. - Apahida :
Neuma, 2022
ISBN 978-606-9610-32-9

821.135.1

GABRIELA CHIRAN

Martor între lumi paralele

Editura
NEUMA
2022

Cuprins

Trandafirii iluziei / 3

MARTOR ÎNTRE
LUMI PARALELE
personajul real / 9
martor între lumi paralele / 10
capătul / 11
dublu tavan / 12
rugă pentru altfel de ploi / 13
zi de muncă / 14
ceremonii / 15
excludere / 16
înregistrare audio / 17
punct cu semnificație / 18
zgomot matinal / 19
irezistibila taină / 20
păcatul de-o clipă / 21
panou despărțitor / 22
judecată / 23
monologuri pe caniculă / 24
sens cu dedicație / 25
povara fictivă / 26
zigzag / 27
avertisment în zori / 28
mijlocul bun / 29
reflexii amăgitoare / 30
spray-ul eliberării / 31
nimic important / 32
vizită prin efracție / 33
o moarte mai rea / 35
exercițiu neprevăzut / 36
nimbul morții / 37
pușculița / 38
trecerea prin toamnă / 39
parte nevătămată / 40
vizionări / 41
bruiaj / 42
poem în poem / 43
altfel de supraviețuire / 44
ce mai am / 45
despovărare / 46
lingura / 47

fiecare cu amintirile lui / 48
cartea adoptivă / 49
certificat de liberă trecere / 50
mai mult decât trebuie / 51
tu și drumurile / 52
penitență / 53
ciocul de cărbune / 54
alunecări / 55
pricina / 56
false mărturii / 57
subtitrare / 58
poemul care se amână / 59
unu din doi / 60
ritmuri paralele / 61
inspirație ratată / 62
lume fără praf / 63
lista neagră / 64
avionul-fantomă / 65
evocări / 66
sparring partner / 68

ÎMPOTRIVIRE CU GRAȚIE

bune intenții / 71
soluție ieftină / 72
împotrivire cu grație / 73
nemărturisitor / 74
recomandare de sus / 75
cântec românesc de supraviețuire / 76
tu când mai vii / 77
miracol pervertit / 78
val / 79
ce mă învinge / 80
execuție / 81
Adevăr / 82
vinovății / 83
timp netrăit / 84
ieșire / 85
fruct în aparență / 86
luptă (și) sau fugi / 87
iubirea ca liniște / 88
Despre autoare / 89

personajul real

scutur bine de frigul
inutilității lor ciclice inul subțire mătasea
batistul senin

le resuscitez amintiri estivale cu personajul
meu las la vedere clipuri foșnitoare fotografii
transparente revărsând
pofta sinceră nestăpânită impudică a vieții

personajul meu căruia îi cânt în duet cu piaf
îi spun poezii al căror autor este el
îi țin o lecție despre tandrețea mascată a ploii
la bacovia îl pun să repete după mine de sute
de ori nebunia sunt ceilalți

scutur de moarte și frig inul subțire mătasea
batistul senin
scot în față, ca împreună să-l aducem iar mai
aproape de adevărul
lui intrinsec, de realitatea lui cea dincolo de
cereri și mode
și de tot ce s-ar putea afla despre el fie din
piața publică fie din decăzutele deja atestate
– personajul meu

prin care la orice schimb de prezență:
între mine și tine, între ochi și lumină,
între cuvântul ce-L mărturisește și
Dumnezeu,
să celebrez îmbrățișarea de-adio

martor între lumi paralele

la un pas distanță de luminișul toamnei
ce-și arde frunzele tăcut
nepământean și maiestuos
fără a le atinge
la un pas distanță de focul acesta rece
neclintit

arde trosnind un trup incendiat
de mână pământeană

dar nicio flacără din cele două
nici o mireasmă de carne arsă ori
de frunză rece una înspre alta nu străbate

și gând eretic îmi crestează mintea
trupul:
să nu existe Dumnezeu să nu existe

capătul

eu trebuie să duc o scrisoare
lăsați-mă să trec până ce
nu cad toate porțile, nu mă țineți aici,
mă grăbesc,
nu mă împingeți,
nu,
nu e un manifest de negare, nu e un fals,
nici act conspirativ

trebuie, tinere domn, să ajung la timp, înțelege,
e chestie de viață și moarte

acum, doar acum mai pot trece pe sub poarta
cea mare, știu ritmul
căderii ei – abia a-nceput – numără și tu
cu mine secunde: ar fi o potrivire
perfectă, nu riscă nimeni, semnează

nu,
nu se poate online
destinatarul e orb,
destinatarul e surd,
destinatarului trebuie să i se spună
la ureche, să i se șoptească scrisoarea,
trebuie, pricepe, trebuie
să duc numaidecât până la capăt
poemul

constant de neatins își etalează cerul
tavanul fals de ceață

e-atât de calm că doar am bănuir la mică
înălțime deasupra mea
un avion – după zgomotul
dublat deodată de huruitul unui gând
ce-mi sparge tihna:

ca avionul ăsta,
n-o fi survolând vreun duh pustiitor
zona mea cea mai sigură?
acum chiar acum! la fel, la mică înălțime,
deasupra mea, lângă mine...

cum să știu cum aș bănuir măcar?
când prin tavanul din altfel de ceață
rânduit numai tăcere străbate!

rugă pentru altfel de ploi

amestecați rătăciți sufocați sub acest
prea lung, inutil de lung așternut: prezentul

plictisiți de păcatele mici, de păcate mari
mai flămânzi, cum nesătui de poamele
de-aur mureau visătorii cândva

rar de ne mai caută pe sub șoproane
caste ploi,
mintea, inima să limpezească sufletul
să-l cruțe

și în patul, ruginit acum, al mirilor dintâi
bătrânii intră
storși de groaza așteptării

îngeri negri se grăbesc să-i mute în calești
celeste

eu mă rog
în zoaia sângerie-a ploilor aceste

hârlețul intră vârtos în pământ
semințele aleg întunericul

în timp ce afară
lumina primăvara cântecul durerea
sunt la maximum date

ca să se tempereze la nevoie reciproc
să se facă suportabile ori ca să se-acopere
când unul când celălalt
să se poată vedea mai bine unul sau
altul după caz

toate la maximum puse

ori anapoda pe cont propriu fiecare
după cum ți-ai deprins tu singurătatea
să-ți poarte de grijă ori să te țină flămând

știe Dumnezeu să miște butonul în sus
sau în jos
ca să pară că e mereu pe
aceeași lungime de undă cu tine

ceremonii

între atâtea superstiții legi reguli cutume
ce ne sunt pe geamuri pe facebook pe creiere
scrise am citit și că un trandafir nu se sădește
niciodată pe locul altuia care-a murit

nu știam – dacă-i așa trebuie că e de căutat
pământ nou proaspăt, de săpat cu inima-sabie

dar înainte – de pândit momentul când se face
inima sabie, atunci, cu inima-sabie se sapă

de cântat, în timp ce se sapă, poate o baladă
despre regele get dromihete, de stropit cu
lacrimile de despărțire a zilei de noapte

ce-i cu tine mi-am zis asta pare mai degrabă
ceremonia de înhumare a celui alt, mortul,
trandafirul iluziei suprapuse –

eh, viața, moartea: două aripi legate
una a fluturelui viu, de alta, a fluturelui defunct

aripi-pereche ale unui altfel de fluture, căraș
între iluziile lui Dumnezeu – două

de-aceea, bănuiesc, nu se sădește niciodată
un trandafir pe locul altuia care-a murit